

Crònica del primer partit contra els Saint Sebastien Loires:

Ahir al vespre, en el primer partit del torneig dels Legends a terres gales, les llegendes del Junior van plantar cara com si dels tres cents espartans és tractés, especialment en una primera part que van dominar de cap a peus imposant un futbol de toc, de combinatòria infinita posant la pilota al centre de una equació que els gals van ser incapaços de desentrellar. Aquests primers quaranta cinc minuts que el millor Platini hagués signat com a seus, van tenir el premi del gol, una coratjosa recuperació d'en Richelieu al carril esquerra, a l'alçada del mig camp, des de on fa una gran passada trencant la diagonal i un parell de cintures cap al Gurú, el gran Gurú!, que s'endinsa a l'àrea rival emulant en Kevin Costner desafiant les bales del bàndol confederat fins a deixar anar un xut creuat buscant al pal curt tot superant la sortida del porter gal.

És la joia, és el crit!, l'entusiasme és desferma!, fa tot just un any del darrer gol dels Legends en terres magiars; que bé que prova la companyia del gol!, estem vius!, els somriures no poden dibuixar millor què és la felicitat, el gol ens uneix a la vida, ens lliga a la existència regalant-nos uns segons d'eufòria. A la represa del joc, els Legends sentiren el poder i l'autoritat sobre el camp, se'l saben seu, dialoguen amb la pilota fent-la feliç a cada passada, la toquen, l'amaguen, la mimen i la pilota els hi tornar tanta estima regalant-los una segona ocasió que l'Spassic, víctima de una hemorràgia d'endorfines marra per ben poc. L'Aaron havia pensat i vist aquell centre desenes de vegades des de ben petit, en aquelles nits prèvies als partits en que imaginava com seria el joc i quines jugades faria. Van estar ben a prop de fer el segon, i tant que si!. Els gals sabedors que aquell remat era un toc de corneta en forma d'avis van apretar de valent moguts per l'orgull capgirant el marcador a la segona part. Però quan això passava els cronistes d'arreu s'esforçaven per trobar la manera de transmetre als seus lectors el que la vida els hi havà regalat sent testimonis d'aquella primera part. "Tornen els Almogàvers" deien uns, comparant la mestria d'en Gurú amb en Roger de Lluria, "El futbol apareix de nou a Saint Sebastien de la mà dels Legends" escriuen uns altres, "Lliço de pilota sobre el Loire" obre L'Equipe del dissabte...El partit acaba com sempre amb el xiulet de l'àrbit que avui, fet inèdit, s'avança en ser el primer en demanar-li la samarreta en Richelieu. L'afició local encapçalats per la penya Ratatouille dedicant una sonora i pronunciada ovació als Legends al seu per la recta de tribuna. La entrada als vestuaris va acompanyada de crits d'alegria i de joia ben merescuda; demà amb ells els esperen els veterans per referendar la feina i a aquest cronista la bonica feina de explicar-los i compartir més emocions.